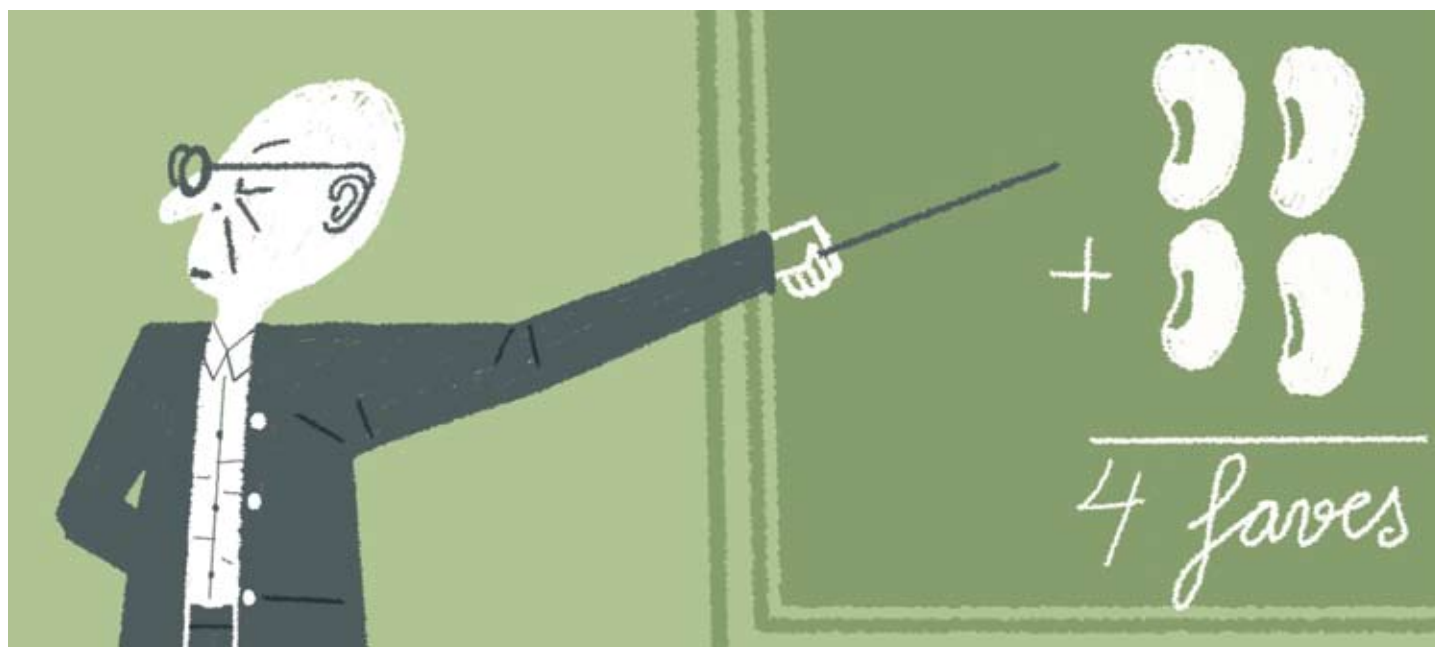

La importància de la comptabilitat

L'aplicació del nou Pla general de comptabilitat a les petites i mitjanes empreses gironines ha provocat canvis de diversa índole que han estat estudiats per experts de la Universitat de Girona.

Per exemplificar la importància de la comptabilitat, el catedràtic del Departament d'Empresa de la UdG, Joaquim Rabaseda, explica el cas d'Eugene Schmalenbach, que va idear i aplicar el balanç dinàmic a la comptabilitat, la qual cosa va representar un suport preciós per al desenvolupament d'Alemanya als anys vint. Ben portada, la comptabilitat pot aconseguir l'estabilitat econòmica d'un país, però Rabaseda no nega que també n'hi ha que la utilitzen per passejar-se pels llindars del frau de llei. En diuen comptabilitat creativa. És per això que en aparença, per més que es pugui insistir a dir que els números són faves comptades, a la pràctica la cosa canvia bastant. Pel catedràtic, la comptabilitat hauria de servir per subministrar la informació útil que donés peu a la presa de decisions adequades, «però avui les coses estan girades, es pensa més en la informació per a l'inversor que no pas en la que ha de fer servir el gestor de l'empresa».

Des de l'exercici del 2008 s'ha començat a aplicar un nou Pla general de comptabilitat. L'Equip d'Estudis Socials i Econòmico-Empresarials, EESEE, del qual és membre Rabaseda, ha estudiat les repercussions a les empreses gironines.

La problemàtica de l'aplicació del nou Pla de comptabilitat de Girona

El nostre és un país de petites i mitjanes empreses. L'aplicació del nou Pla de comptabilitat els ha comportat avantatges, però també inconvenients. En la banda dels aspectes positius cal posar el fet que determinades qüestions han quedat més aclarides en fer desaparèixer dels actius els elements que no reuniten les condicions per ser-hi. A més, s'ha incorporat el concepte del valor raonable, que es defineix com el valor pel qual les dues parts interessades en una transacció

Ben portada, la comptabilitat pot aconseguir l'estabilitat econòmica d'un país

Rabaseda opina que ha calgut adaptar-se a unes normes que sobrepassen la realitat empresarial gironina

estarien disposades a tirar endavant l'operació en condicions d'igualtat. El valor raonable, però, només és útil en mercats actius, perquè «si volem comprar una catedral, com que no té mercat, no en podem establir el valor raonable», diu Rabaseda. En aquest cas, la legislació espanyola obliga que tots els actius financers que són negociables o disponibles per vendre es mesurin segons el valor raonable. A més, a partir d'ara hi ha dos estats nous, que són l'estat de canvis del patrimoni net i l'estat de fluxos d'efectiu, alhora que la memòria augmenta en continguts i extensió.

En la part dels aspectes negatius, pel que fa a l'escala local, Rabaseda opina que ha calgut adaptar-se a unes normes que sobrepassen la realitat empresarial gironina, que «ha hagut de fer un esforç per formar la seva gent». El nou sistema fa un èmfasi especial en la tresoreria, fins al punt que l'expert afirma que «es pot veure tot el balanç com si fos tresoreria, la disposició de la qual es distribueix al llarg del temps».

L'EESEE ha participat en diversos cursos i seminaris destinats a formar els tècnics i també els professors de secundària que imparteixen matèries relacionades amb l'especialitat. Un altre dels problemes als quals ha calgut fer front ha estat la lentitud amb què han reaccionat, al nostre país, els que distribueixen eines informàtiques de suport, alguns dels quals encara no han acabat d'enllestir l'adaptació dels programaris. Els experts recomanen que, encara que es facin servir les eines adients, en aquests primers exercicis es faci l'esforç de verificar els estats financers, perquè el més habitual és que els programes els facin els informàtics i no sempre amb criteris comptables. És per això que cal anar introduint-hi retocs.

Una nova comptabilitat per a un món globalitzat

El creixement vertiginós dels intercanvis comercials i la possibilitat de comprar i vendre arreu del món han fet que la comptabilitat de les empreses adquireixi valor estratègic. La manca d'harmonització entre els diferents sistemes comptables ha comportat que l'apreciació de les empreses resultés molt diferent segons l'instrument utilitzat per mesurar-les. Podia ben ser que, aplicant les normes de comptabilitat americanes, una empresa tingués beneficis i, mirant-la amb les normes —posem per cas— alemanyes, acumulés pèrdues. Les diferències entre els diversos sistemes de comptabilitat, doncs, provocava serioses disfuncions. Es tracta d'un problema important quan el que es pretén és ser present en un mercat globalitzat, quan una mateixa matriu té factories o societats filials escampades arreu del món. La solució sembla senzilla: una sola comptabilitat per a tothom, però l'adaptació a un requisit d'aquestes característiques és lenta. En primer terme cal resoldre el problema de quina és la base de la qual s'ha de partir. A principis dels noranta es podia pensar que el més convenient era adaptar-se a les normes dels Estats Units, però els diferents escàndols financers, com va ser l'afer Enron, van fer creure els europeus que era millor recórrer a les normes internacionals de comptabilitat, redactades als anys setanta i revisades de manera continuada, i prendre-les com a punt de partida. El nou Pla general de comptabilitat s'inscriu en aquest procés que s'ha posat en marxa per disposar d'una comptabilitat comuna. Amb tot, allò que continua fent de la comptabilitat un art és el matís, que sempre existirà, en el moment de registrar i valorar, de decidir què cal reflectir en els llibres i quan i per quin import s'ha de fer. És per això que mai no són faves comptades i és per això mateix que les previsions continuaran essent desbordades per la realitat. Aquesta qüestió va més enllà dels plans de comptabilitat, encara que aspirin a esdevenir solucions globals.